

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ע"ג: (ב) ו] י"ג
אמר ליה רב נתן
ישין כהה"ש. (ג) לעיל
מג. (ד) [בבב"ב כ"ב
עד: גרסו הלא כהה"ש].
(ה) [לקמן כ"ו: (ו) לעיל
מג. (ז) [לעיל מג.].
(ח) [לעיל מג.]. (ט) מהה"ש.
(י) לעיל מג. (יא) כהה"ש:
דלחיו (היינו רחלם אחת).
(יב) [לעיל מהה"ש]. (יג) גי' הלא
הה"ש. (יד) [לעיל מהה"ש]: אחת
הוא מר גריה דרבי
נחמיה. (טו) [ועין חס'
שכח ט' ד' ע"כ דיה ה'
וה"ש].

גליון הש"ס

ת"ם' ד"ה וי"ה וכו'
דק"ס ליה. וכו'. וכו'. וכו'.
שכח ט' ד' ע"כ דיה ה'
וה"ש:

הנהגות הב"ה

(א) נ"ם' ש"ט חכמים דבי
רב פפא:

מוסף רש"י

הגלורה. הכהה שנק"ף
עריה מפני טורח מלאכה
או מחמת שחין (נהו וכו').
בוקא דאטמא. קולת
היך. נושא כח טומא
עולת דלשו ויחמו כחור
עליו או המחזיק כחור
המתחמם (לעיל מג. וכו').
דמשק מרובתיה. שק"ן
דמקוץ חור שמעל א"ת
שחל מחזי כן. וקת"ן
מסיים והוא דלעיל ר"י
(מ"ט).

רבינו גרשום

אי נימא מכפא דריא כ"ר
פלגא בלישן כענין. מכפא
דמוחא עד אטמא כלימ'ר
כל הצואר כולו מן הראש
רעו הייך. (כ"ו ה' הוה)
ל"ר רב ו' חייא כלימ'ר
שהיו אומר לר"י שמוטה
ושחטה כשרה כלימ'ר
שחט את הבהמה ולאחר
שחטה נמצאת הברגת
שעשיתה פסקוה כיון
דרשטה כשרה דאי
נשטה פסקוה קודם
שחיטה לא היה יכול
לשחטה. ור' יוחנן אמר
יבא בהמה אחרת ויק"ף
כלומר יבא בהמה אחרת
רישטנה לאחר שחיטה
וירשה לו אם דומה אם
לא. אמר רב נתן לא שט
אלא שלא חספ בסמינן
ושחט ודאי דאטרי אי
אפשר לשמוטה שחיטה
שחטה אבל חספ בסמינן
ושחט אפשר לשמוטה
שחיטה שחטה טורפה:
רישבא. ציד: ואי

(א) נחלא גל"ל ששימא את רבי
דבי ור"י למחר סביב לת"ד
כ"ל רבי ור"י.

אלו טרפות פרק שלישי חולין

גד.

עין משפט
גד מצוה

ק"ב א ב מ"י פ"ה מהל'
שחיטה הלי"ם והל"י
סמך עשין סג טו"ש"ע י"ד
ס"ו ה ט"י טו:
ק"ב ג מ"י פ"ג מהל'
שחיטה הל"י
סמך סג ויכרז אלפס פרק
שני דמילתין דף כ"ה. ו:
ק"ב ד ה מ"י פ"ה מהל'
טו"ש"ע י"ד ס"ו פ"ד
פ"י י"ז ויכרז אלפס ס"ט:
ק"ב ו מ"י פ"ה מהל'
שחיטה הל"ס כ"ו
ו"פ"י הל"ס י"ז סמך עשין
סג טו"ש"ע י"ד ס"ו פ"ד
פ"ב:
ק"ב ז מ"י פ"ג מהל'
שחיטה הל"ס כ"ג
סמך עשין סג טו"ש"ע י"ד
ס"ו פ"ד כ"ג:
ק"ב ח מ"י פ"ה מהל'
כ"ד טו"ש"ע ש"ס
פ"ו י:
ק"ב ט מ"י פ"ה מהל'
טו"ש"ע ש"ס פ"ג:
ק"ב י מ"י פ"ה מהל'
שחיטה הל"ס ד'
סמך סג טו"ש"ע י"ד ס"ו
ל"ג כ"ג:
ק"ב י"א מ"י פ"ה מהל'
סמך ש"ס טו"ש"ע
י"ד ס"ו פ"ה מהל'
ק"ב י"ב מ"י פ"ה מהל'
שחיטה הלי"ם פ"ד
סג טו"ש"ע י"ד ס"ו פ"ד
פ"ה:
ק"ב י"ג מ"י פ"ה מהל'
שחיטה הל"ס ט'
סמך ש"ס טו"ש"ע
י"ד ס"ו פ"ה מהל'
ק"ב י"ד מ"י פ"ה מהל'
סמך ש"ס טו"ש"ע
י"ד ס"ו פ"ה מהל'
ק"ב י"ה מ"י פ"ה מהל'
שחיטה הל"ס י'
סמך ש"ס טו"ש"ע
י"ד ס"ו פ"ה מהל'
ק"ב י"ו מ"י פ"ה מהל'
סמך ש"ס טו"ש"ע
י"ד ס"ו פ"ה מהל'
ק"ב י"ז מ"י פ"ה מהל'
שחיטה הל"ס י"א
סמך ש"ס טו"ש"ע
י"ד ס"ו פ"ה מהל'
ק"ב י"ח מ"י פ"ה מהל'
סמך ש"ס טו"ש"ע
י"ד ס"ו פ"ה מהל'
ק"ב י"ט מ"י פ"ה מהל'
שחיטה הל"ס י"ב
סמך ש"ס טו"ש"ע
י"ד ס"ו פ"ה מהל'
ק"ב כ' מ"י פ"ה מהל'
סמך ש"ס טו"ש"ע
י"ד ס"ו פ"ה מהל'
ק"ב כ"א מ"י פ"ה מהל'
שחיטה הל"ס י"ג
סמך ש"ס טו"ש"ע
י"ד ס"ו פ"ה מהל'
ק"ב כ"ב מ"י פ"ה מהל'
סמך ש"ס טו"ש"ע
י"ד ס"ו פ"ה מהל'

אילימא בפא דריא היינו בנגד בני מעים. פירש הקונטרס
כפא דידא עלם רחב של כחף שקורין אשפלדוין בלע"ז
עד אטמא הייך דהיינו כנגד בני מעיים דריאה וכנגד נמי מיקרו
בני מעיים לקמן (דף טו: ו) גבי נתמרו בני מעיים וקשה לפירושו דנתי
דנלשון משנה וברימא הוא כנגד בני מעיים בלשון אמוראי לא הוה בכלל
דמומא לעיל (דף נ"א: ו) גבי נפולה דקאמר אמירו נפולה שאמרו לריכה
דניקה כנגד בני מעים ומר זוטרא מוסיף כנגד כל החלל משמע דלא
מיקרי בני מעיים אלא כרס דקין ואחא מר זוטרא לאוסופי עד כנגד
ההדפנות כגון ריאה ולב וכנגד וקורקן וצמר הדי ט"כ רב הונא
נגד הסמינן מאי ואמר ליה רב אשי דקסין הן אלא נפילה וכן לעיל (דף
נ"ב:) דקאמר שמואל דרוסה שאמרו לריכה דניקה כנגד בני מעיים ואח"כ
מוסיף רב חנן בר רבא משמיה דרב כל החלל ונראה דכפא דידא דהכא
דאוסופי כפא דידא עד אטמא דליון ככלל זה אלא כרס דקין ולהכי פריך
היינו כנגד בני מעיים והא דלא משני מתחלת כפא שחל להוסוף אף ריאה
וכנגד משום דמשמע ליה כפא סוף כפא וגם הוה ליה למנקט כנגד כל
החלל וגם ניהול ליה למימר מכפא דמוחא כדשמעין ליה לרב לעיל (ס"ט)
דקאמר לריכה דניקה ליה ככלל ואפילו בסמינן: **י"ב א** ויקרי.
יתחון סימן זה עלמו שנשחט במקום אחר אלא דומה מראית של חמשים
טרפה דהואיל דומין י"ל שאף חס"ף הרלשון
דפ"כ (לעיל כ"ה) דשחט את הוושט ונמצאת בגרסת שמוטה זה היה מעשה
ואמרו כל ספק בשחיטה פסולה אין יכול להקיף על די שחיטה הוושט
עדיין במקום אחר דמחמת הוושט לא יהו דומין החמוכין זה לזה אפילו
נשמטה בגרסת קודם שחיטה דלוחה שעה היה עדיין חיות נושט ועשיו
אין זו חיות כלל ואח"כ ויבא שוף אחר ושחטו זו את הוושט ואח"כ ישמוט את הגרסת ויראה אס מראיהן
של השמומות הללו שזין וי"ל דליון מקיפין אלא בלוחו שוף עלמו או
בלוחה הכמה עממה ולמאי דגרסין כלן כפריש יבא כהמה אחרת ויקיף קשה: **ואלא** כשרות כבהמה.
טולה לריכי כפרישנא כריש פירקין (דף מג. ד"ה ניקב): (ש"ך ע"כ) וה"ל דהכא דרביא דאחיה בזה
הכ"ל פ"ד דרביא דאחיה.

וושט נקובו כמשהו דרוסתו במשהו קנה נקובתו בכאיסר דרוסתו בכמה בתר דבעיא
הדר פשטה "אחד זה ואחד זה במשהו מאי טעמא
ויהריה מקלא קלי ואויל יתיב רב יצחק בר שמואל
בר מרהא קמיה דרב נחמן ויתיב וקאמר
דרוסה שאמרו צריכה בדיקה כנגד בני מעיים
(ר"ג אמר) האלהים מורי בה רב מכפא ועד
אטמא מאי כפא אילימא כפא דידא היינו כנגד
בני מעיים מאי כפא אילימא כפא דמוחא עד
אטמא ליה א"ר יוחנן ולא נהירא ליה לאותו
חלמיד ששימש את רבי רבה ור' חייא והאלהים
כל אותן שנים ששימש אותו תלמיד בישיבה
אני שמשתי בעמידה ומאן גבר הוא גבר
בכולא מיד פתח ריש לקיש ואמר ברם זכור
ארתו האיש לטוב שאמרו שמועה מפיו
ישמוטה ושחטה כשרה שאי אפשר לשמוטה
שחטה שחטה ור' יוחנן אומר דיביא ויקיף
אמר רב נחמן ל"א שנו אלא שלא תפס
בסימנים ושחט אפשר לשמוטה שחטה
שחטה: זה הכלל: לאתויי מאי לאתויי
ישב שמעתתא דבי יוסף רישבא מהו
בגידא נשיא וקמלי אתו לקמיה דרבי
יהודה בן בתירא אמר להו וכי להוסיף
על הטרפות יש אין לך אלא מה שמנו
בכומים (ב) רב פפא בר אבא רישבא
מהו בבוליא וקמלי אתו לקמיה דרבי אבא
אמר להו יוכי להוסיף על הטרפות יש
אין לך אלא מה שמנו חכמים והא קא
חוינן דקא מתה גמורי דאי בדרי ליה
ל"סמא חייא: **מתני'** ואלו כשרות כבהמה:
ניקבה הגרסת האו שנדרקה ער
כמה תחוס רש"ג אומר (ע"כ) ער כאיסר
האיטלקי נפחתה הגולגולת ולא ניקב
קרומ של מוח ניקב הלב ולא לכית
חללו לנישברה השררה ולא נפסק
החוט שלה נישלה הכבד ונשתיר
הימנה כזית יהמס ובית הכוסות
שניקבו זה לתוך זה נישל הטחול
נישלו הכליות נישל לחי התחתון
נישלה האם שלה וחרותה בדי שמים
הגלורה רבי מאיר מכשיר וחכמים יפוסלין:
גמ' אתמר רבי יוחנן אמר אלו טרפות
דוקא ור' שמעון בן לקיש אמר אלו כשרות
דוקא במאי קא מילגי בדרב מתנא
דאמר רב מתנא האי בוקא דאטמא
דשף מדוכתיה טרפה ר' יוחנן אמר
אלו טרפות דוקא תנא טרפות ותנא
זה הכלל והחזירה

עליה כמו עולה א"י סבר כר"ל דאלו
כשרות דוקא ואחיה מאלו כשרות כי
היינו דלתי דרב מתנא לר"ל אע"ג
דלא אחיה בזה הכלל ואח"כ דלתי
מוקי תלמודא פלוגמיהו כדכר
מתנא לוקמה דלריש דרבי יוחנן
סבר חזיה ללריש דלתי אלו טרפות
למעטי ור"ל סבר דחזיה ללריש
דלא אחיה בזה הכלל משום דלא
דמיה ותני אלו כשרות למימר
דהני הוא דכשרות הא דלריש בר
פפא טרפה וי"ל דק"ס ליה למסדר
הש"ס דפליגי כדכר מתנא: אין

Torah-Box.com diffusion du judaïsme aux francophones